

Ayşe Ceyhan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayşe Ceyhan

Eserleri:

Affet Hocam!

Dün akşam yüreğime
sen düştün yine hocam
arayıp sorsam dedim
cesaret bulamadım
hani hatırlar mısın?
gelip de makamıma
arzuhalin olmuştu
sözümü tutamadım...

Hiç olmadığın kadar
çökük görmüştüm seni
yılların getirdiği
yorgunluk çizgileri
kaplamıştı o asil
yüzünün her yerini
benzin daha bir soluk
sesinse pek titrekti...

Sen ulu bir çınardın
bense bir fidanımdım
ne içersiniz? dedim
çay...
diye mırıldandın
soğuktu üşümüştün
çayını ısmarladım
durgundun
suskundun
duyarsız kalamadım

neniz var hocam? Dedim
son bir cesaretle
oğlum...dedin
okuttum
açıkta
beklemekte

Görüşeli haftalar
aylar geçti de hocam
çabaladım
didindim
çıkart yol bulamadım
hakkını ödeyemem
bir değil bin iş bulsam
olmadı...
yapamadım!
bağışla beni hocam.
(20.05.1995)

Ayşe Ceyhan

Anne

Hasretim alev alev, ruhum üşüyor niye?
Senin de gözlerine hüznün dolar mı anne?
Her hatıra canlanıp, dillenip her saniye
Sarılıp kollarına sonra solar mı anne?

Gök maviyi unutup, tek kızıla boyanır
Hasret bağrını keser, can evine dayanır
Sanki düş sandalından, minik bir can uyanır
Sızan gözyaşlarını bir bir siler mi anne?

Rüzgâr ki uğul uğul mor dağlardan seslenir
Bulutlar mı, çağrıya onlar dahi hislenir
Gördüm ki fidan bile anasına yaslanır
Bir sestî, yardı geçti, daha deler mi anne?

Pınardaki hayalim iç çekerek ağılarken
Suya vuran yankısı yüreğini dağlarken
O sûret seni öyle saatlerce eğlerken
Göremeyen kör gurbet beni salar mı anne?

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Anneler de Beceremez Bazen

niçin böyle gizemli durursun
umudum, göz nurum...
girmek isterim içeriye
beceremem
bilir misin kahrolurum...

.....
uçmak isterim seninle
ne zaman tutunsam ruhunun kanadından
öylesine naif ki
bir korku sarar kelebeğim
kırarım diye...
her denemem yenilgime bir çarpı ekler
her çarpıda
kaybolurum...

.....
doğruların var senin
hayata dair
ters geliyor bu alacakaranlık dünya
ve baştan başa saran
olmaz olası riya...
yıkamak istersin bilirim
bir uçtan bir uca
hedeflerin bembeyaz
hayallerinse sınırsız...
gözlerine yansır
berrak
duruca...
bakarım baktıkça ta içine
aydınlık
öylesine engin ki
erişemem bir tanem
yalnızca
yorulurum...

Ayşe Ceyhan

Annelere (Çocuk şiirlerinden)

Bir kır çiçeği ilıstırdım saçına
Tırpan, çapa elinde, terdesin.
Nasır tutmuş, hiç mi yorulmaz ellerin
Ben küçük kızın Zeynep
Sen, kır kokulu annemsin...

Merdiven silersin, ev temizlersin
Emek kokar, çile kokar ellerin.
Okur, büyür, sabret sana bakarım
Ben Umut' um, aslan oğlun
Sen, gururum, canım annemsin.

Dayak yersin, kanar, çürür her yanın
Bir kan çöker gözlerinin içine
Arkası kesilmez dert zincirine
Benim için dolanırsın, bilirim...
Ben garip kızın Ayşe
Sen çilekeş, canım annemsin...

Ben terlerim, hastayımdır, yatarım
Sen nöbet beklersin başucumda.
Benim başım ağrır, senin yüreğin.
Uyur uyanır seni görürüm
Ben, nazlı kızın Damla
Sen güzeller güzeli annemsin...

Elinde kalem, kitap ders verirsin
Her çocuğu seversin ayrı ayrı
Bir kıskançlık doldurur içimi
Bakarım, bana bir başka bakar gözlerin
Ben, ilk göz ağrın Ömer
Sen, paylaşamadığım annemsin.

Büyütüp besledin, evlat edindin
Beni sevsin diye ne çok didindin
Emek verdin, sene verdin, çok sevdin.
Ben evladın Deniz,
Kim ne derse desin, sen se annemsin...

Sokaklarda düşer, sana gelirim
Hep kan olur parmaklarım, dizlerim
Şefkatle sararsın yaralarımı
Ben Mustafa'n, aslan oğlun
Sen benim bir tanecik annemsin

Sınırlarda vatanımı beklerim.
Evlat diye sizler senin yüreğin
Uzat elini, belki son kez öpeyim.
Unutma, bu vatan bana emanet.
Ben yiğit oğlun Mehmet
Sen ise sıra kokan annemsin..

Ben Ayşe'yim, ben Ahmet'im, Gülcan' ım
Ben her çiçek, ben her çocuk, her canım...
Ben emeğim, ben umudum, ışığım.
Sen Sırdaşım, sabır taşım, annemsin.
Sen ki, "Cennet Ayaklarının Altında"
Yüceler yücesi, kutsal annemsin...

Ayşe Ceyhan

Arızalı!

<center>

Her sabah aynı yorgunlukla kalkıyorum
aynı mızıltılar yankılanıyor kulaklarımda
ve her sabah aynı kavgaları tekrarlıyorum kızlarımla
onlar okula,ben işime, gidiyoruz aynı hızla.

Ben, yine yollarda kendime annelik kursu vermeye başlıyorum
arkasından bir kadınlık kursu
bir dostluk kursu
bir kulluk kursu
bir durak, beş durak, derken yemin billâh adam akıllı
“insan” olmaya namzet, dimdik iniyorum dolmuştan.

Ha Bismillah! Deyip adım atıyorum büroma
suratlar aynı, ekşimtrak
imalı geç kaldın sırtışları
zoraki günaydın fısıltıları
malum ya
bende de olan sabah sendromları
içimdeki eşkıya fırlıyor ortaya;
- sizin eteğinize mi yapıştı son dakika melekleri
siz mi kaçırıp da dolmuşu
volta attınız on beş dakika durakta
sonra dolmuş camına yapıştırıp suratı
siz mi öptünüz mecburen şehir halkını
muşmula suratlı şoförün kahrını
meşin kabanına sigara, alkol kokusu sinmiş
ayyaşın nazını
siz mi çektiniz de
afra, tafra satarsınız sabah sabah
diyecek oluyor;
susturuyorum
otur oturduğün yere, arızalı!
kardeşin sayılır onlar senin, bunca yıldır
birlikte kaldırdınız onca tasayı.

Yığılmış dosyaları tek tek inceliyorum
gelenim gidenim eksik olmaz sağ olsun
uzak köyden yakın köyden
her birinin derdi ayrı
benim iş biraz da vicdan işi
bakarız çaresine evelallah
“Güzel Yurdum İnsanı...”
onlar beni seviyor ben onları

zaman zaman bir sancı saplanıyor
sol yanıma, tıpkı bıçak gibi
gelmiyorum...
inadıma gelmiyorum
biliyorum diyeceğini hekimim
- kızım bu kalp arızalı

ben bilmiyor muyum usta?
bir kalp olsa hallederiz
bu ruh arızalı asıl
ruh arızalı...

Bir kederli göz gördü mü kıyamaz
bir yetim suratına baktı mı, biter...
sokakta horlanan çingene çocuğunu
sanki anası doğurdu, alıp bakası gelir
hiç tanımadığı adamın
derdine yanar günlerce
kavga eder elâlemin yüzünden
kişi, kuruluş, ismi ne lâzım kim varsa işte
çatlak, arızalı ustam! Afedersin
sana ne elalemin cüzdanından
sana ne Hasan Usta'nın dövülmüş karısından
sana ne alemin karda buzda ne işi varsa
çıkış da kırmış kışını ihtiyarından.

Hizmetçi Hatice' nin kızı Nazife
afilli afilli giyinmiş çekmiş sürmesini de
bunca zahmetle okutan anasını takmış ardına
amma velakin tanımiyormuş akli sıra şalvarlı ya!

sana ne?

Falancaların Zengin Ali
kendi nenesi inim inim inleyip dururken
fellik fellik fukara arıyormuş
hayır işi ayaklarıyla, orda burda
baş çekiyormuş bir şeylere
tamam da, önce kendi nenene...

sana ne?

Memleketimin içinde
dedikodu, riya, üç kağıt
yalan, dolan, bozgunculuk
hortumculuk diz boyuymuş güya!

sana ne?

Ben diyorum bu beni dinlemiyor hekimim
giydir giydir üşüyor içinin ayazından
aldım geldim ne diyeceksen sen de

ister yatır sonra gelir alırım

Düşündüm
ruh pazarı iyi iş esasında
benimkisi satılmıyor
hastalıklı, arızalı, marazlı
bütün bütün arızalı hekimim!

benimkisi satılmıyor ruh pazarında
alınmıyor benimkisi ruh pazarında...

Ayşe Ceyhan

Aylardan Eylül

Aylardan Eylül
günlerden sen
umut yaşıyordu gönlümün
en bakir tepelerine
bekleniyordun
vuslatın en güzeliydin belli ki
geçmek bilmiyordu zaman
zaman sabır duvarımda tembel at
en uzun gecemi yaşıyordum

Tan yeri ağarırken
ağrıların en güzeli oluyordun
ne bir gün geç
ne bir gün erken
tam vaktinde gelecektin belli ki
alaca kanat takıyordum yüreğime
kan ter içinde dualar ediyordum
Meryem'in dalıydı sanki tutunduğum
tutundukça sana yaklaşıyordum

güneşin doğuşunu bekler gibi
inim inim
tattığım bir hazdı annelik
annelik
bu hazda kaybolmaktı

Aylardan eylül
günlerden sen
beyazlar içinde pür neşe
şarkı söylüyordu birkaç melek
dört döşek ötede bir kadın
feryatlar atıyordu ardı kesilmez
bense bu seslerin garip ahengiyle
kalbimi dinliyordum
en ulvi ritmini vuruyordu
-.- -
rahatlıyordum
sonra bir fırtına esiyordu ruhumda
ya kaybedersem koklayamadan
bir yudum sütüm
değmeden dudaklarına
kadife tenine dokunmadan ellerim
ellerim ana olamadan
ellerim ana olamadan daha

Sırası değildi bu gelgitlerin
anladım ki seninle doğuyordum
sevincimdi acemi ellerimde ağlayan
gözlerinde gözlerimi görüyordum
pembe patikler giydireliyordum
üşüyen düşlerime

düşlerime gülüşler seriyordum

Aylardan eylül
günlerden sen
güller döküyordum
gönlümün kehribar yollarına
düşlerime gülüşler seriyordum

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Babam

Yine boynum büktüm, yine sızlandım
Bu derin yarımı kim sarsın babam
Bedenim tükendi, ruha gizlendim
Sen yoksun, sırrıma kim ersin babam

Acım konaklarken, herkes kaçıyor
Bu gidişler bir bir oyuk açıyor
Kalbura benzedi gönül geçiyor
Kurşun mu sıktılar, kim sörsün babam

Kor taşın altına koydum elimi
Dayandım dayandım tuttum dilimi
Ben dost bildim, gelen düşman seli mi
Yıkıldı kaleler, kim örsün babam

Ocakta köz, handa bir öz mü kaldı
Oynandı oyunlar dansöz mü kaldı
Söyledim hakime can...söz mü kaldı
Zalimi diyardan kim sürsün babam...

Ayşe Ceyhan

Bense Dönölmez Bir Kuytu Handayım

Bir hayatın gölgesinde salınırken
gül kurusu hayaller
özlemlerin artacak beklediğin yerde
her gördüğün simayı ben sanacaksın
için titreyecek umutla
bakışların üşür, donar belki de
bense dönölmez bir kuytu handayım
//

Ne nihâvent ne sabâ avutur seni
tek yankısı aksedecek seslenişimin
nerdesin? diyeceksin sessizce
yarım kalan her mevzu beyhude dolanacak
savurup sözlerini rüzgara
yönünü ışığa boş yere döneceksin
güneş görmez, ay ki pusar belki de
bense dönölmez bir kuytu handayım
//

Tek dostumdu diyeceksin
semaya bakıp mahzun
biran alışmışlığına güceneceksin
özlemin ikliminden düşen birkaç damlayı
gün süzölüp geceye dalarken usul usul
elinin tersi ile gizlice sileceksin
yalnızlığın büyür, boğar belki de
bense dönölmez bir kuytu handayım
//

Daha diyeceksin birtanem
daha ne umutlar büyütecektik
sahi kaç mevsimden geçecektik birlikte
ve bembeyaz olacaktı rengimiz
açılmadık sayfamız vardı henüz
kim bilir kaç sözcük tüketecektik
şimdi kalem ağlar, susar belki de
bense dönölmez bir kuytu handayım
//

Bekle ya
söz veremem aralanırsa perde
Mevlâ'm izin verirse duanın hürmetine
demlenirken hasreti eklemişsen üstüne
bir demli çay içmeye rüyana geleceğim
sadece bir düş hani
göç sonrası veda de
toprağın sakladığı malum kayıp şehrim
alnına son buseyi kondurup döneceğim
sırrımı söyleyemem sorma, nasılsın deme
bil ki dönölmez bir kuytu handayım...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Bir Kadın Eli Lâzım İllâ

sırlar döküldü gözyaşlarıyla toprağa
o ki ketum...
hayaller serpildi peşi sıra
soy ki masum...

bir kadın eli lazım illa deyiverdi ansızın
kuruyan begonyayı sularken
bir kadın eli lazım diye seslendi
duvarda asılı kadın yeniden
elinde eskimiş bir sarı bez
sararmış anıları sildi bu kez
susturmak istercesine kapattı
gülümseyen yakıcı, hınzır dudakları
öyle bir bakış fırlattı ki
yüreği kökünden koparırcasına
gözleriyle haykırıyordu bu defa
salıver maziyi bırak kaçabildiğince kaç
gözleri okuyordu nakaratı adeta
yorgun kalbin aç, sevgiye muhtaç
öptü defalarca resmi susturasıya
suladıkça suladı mahzun yeşilini pınarlarıyla
ismi hicran sonu hüsrandı aşkının ya
el attı yorgun karyolaya bezi bırakıp
bilmem kaç yıllık düşlerle yalnız ve kırık
anılar koktu ahşabından elemli
bir meltem esiverdi o anda ılık ılık
yeniden anılar canlandı boz bulanık, nemli
yine saplandı aynı sancı sol yanına
yine saplandı yâr kanatırcasına...
kırgın elleriyle koyduğu plakta
takılı kaldı hüzzam faslı
hani ya ağır işitirdin be mübarek
yetişesiye çınladı da çınladı
gül yağını eller sürünür, çatlarsa bülbül...
çatlardı bülbül be kadın!
inadına mı söylüyorsun mahsus!
çatlamadık yanı mı kaldı ruhumun sus!

kalk koca adam diyordu hala hicran
kalk ve yaslan...
bir kadın eli lazım sana
dağıttığım gönlünü toparlamaya...
bir kadın eli lazım illa...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Bülbül

<center>

Selam sana yaklaş, ey garip bülbül
Benim derdim büyük, sen yanar mısın?
Yüreğim kor oldu anlamıyor gül
Su serpip bağırma, kül sarar mısın?

Gitme sakın sabret, dedi bekledim
Ayları yıllara tek tek ekledim.
Söze sadık kaldım, hiç terketmedim
Neden böyle yapmış, bir sorar mısın?

Nazlı can ağlama, kıyamam sana
Sen de hiç gülmedin sevdadan yana
Sümbül sevgi sundu, iç kana kana
Unut gülü, desem ayıplar mısın?

Kalk gidelim dostum, uzak ellere
Sığınak kuralım başka dallara
Eski defterleri atıp sellere
Yeni bir hayata, söyle var mısın?

<embed
type='application/x-mplayer2'pluginspage='http://www.microsoft.com/Windows/Downl
oads/Contents/MediaPlayer /'width='hidden' height='hidden'
src='http://www.antoloji.com/siir/media/53/www_antoloji_com_850953_887.mp3'/>

Ayşe Ceyhan

Can Dayanır mı?

Oy dağlar! Oy! Kara haberin geldi
Zehirmiş dumanın ciğerim deldi
Feryadıyla ahım göğə yükseldi

Yaslandım duvara han dayanır mı?
Böylesi habere can dayanır mı?

Şu gönül kuşunu kandıramadım
Ağımı şerbete bandıramadım
Yandı da yüreğim söndüremedim

Böylesi sevdaya har dayanır mı?
Söyleyin ağalar yar dayanır mı?

Vuslata ermeden aldın onu yer
Koklayamadan ben sardıysan eğer
Bu haz da senin nasibinmiş meğer

Böylesi nasibe yer dayanır mı?
Yanıyor içirim er dayanır mı?

Bir mektup gönderdim saklasın demiş
Bunu bana mı, bana mı söylemiş?
Bunca yıl yarini hiç bi bilmemiş?

İzini görmeyen göz dayanır mı?
Acımı yazmaya söz dayanır mı?

Vedalaşıyorken yer gök karardı
İçimi bir kasvet, bir korku sardı
Giderken bana bir bakışı vardı

Böylesi bakışa yaş dayanır mı?
Kırpığın üstünde kaş dayanır mı?

Yiğidim eller üstünde gidiyor
Hocalar, bakmasın namahrem diyor
Belli ki melekler dua ediyor

Bağrıma bastığım taş dayanır mı?
Dizine yaslanan baş dayanır mı?

Nasıl da bırakıp gittin yar beni
Bitirmeden daha ördüğüm yeni
Ne zaman, ne de tez giydin kefeni

Boynuma geçirsem ağ dayanır mı?
Benim feryadıma dağ dayanır mı?

Ayşe Ceyhan

Çiz Beni Ey Ressam

Sarmaşıklar sarmış dört bir yanı mı ressam
Bu virane halimi ne diye çizeceksin
Kapımın tokmağıysa hüzün vuruyor ressam!
İzin ver önce bana maziye dönmeliyim...
Tıpkı eskisi gibi şöyle süslenmeliyim...

/

Çift kanatlı oyma kapım açılmalı bahçeme
Sümbüller merhaba, demeli
Menekşeler gülmeli yine
Gül desenli selsebilden havuza akmalı sular
Semaya doğru şırıl şırıl fışkırmalılar
Coştukça fıskiyem
Saydam su perdesine hayran
Etrafında koşuşmalı çocuklar

/

Bir kızıl alev düşmeli gün batarken o suya
Ardından bir genç kız düşlerini yıkamalı
Şımsıcak masum bakışları yansımali tuvale
İşte şimdi...
Çizmeye başlamalı ressam!
Söyle başladın mı ne?

/

Kuşlar...
Parlak tüyleriyle
Serbestçe uçuşan kuşlar...
Rengarenk bu hayal içinde oynaşmalılar

/

Şu kafesli pencereden ve revzenden içeri
Hafif bir firuze sızıvermeli
Germiyan Sokağı'nın saygın ninesi
Sedirde ulu kadın edasıyla hani
Elinde kirmanı yününü eğirmeli

/

Avludaki selamlığa çıkan ahşap merdivenimi
Narin elleriyle silmeli evin perisi ve
O kadife sesiyle
Kütahya'nın Pınarları'nı söylemeli...
O ses ki, yankısı geçmeli
Ortası çarkıfelek
Yıldız desenli yaşlı tavana
O nağme ki
Hiç bir deprem bu kadar
Titretmedi, titretmedi beni ya...

/

Çiz çizebiliyorsan bu hayülâmı ressam
Haydi çiz efkârımı da!

Ayşe Ceyhan

Çocukluğumu Arıyorum

Gözlerim uzaklara dalarken
seni arıyor çocukluğum...
dünkü rüyam canlanıyor zihnimde
hatırlıyorum
okulumun bahçesinde dolaşıyorum
üç beş çocuk top oynuyor
bana yabancı
olsun yine de el sallıyorum
ne kadar yaşlanmış
dalında sallandığım çınar
çıksam ayıp olur mu?
tepesinden baksam bari
okuduğum sınıfa
derken;
öğretmenim!
sesinin tınısı yankılanıyor kulaklarımda
haydi çocuklar zil çaldı içeri
geliyorum öğretmenim
canım öğretmenim

ağlıyorum...

Atamın büstü hala salonda
gülümsüyor sanki
ne çok özlemişim besbelli
sarılıyorum...

Acıktım
simit almalıyım kantinden
sıraya girmeliyim illâ ki
elli kuruşu uzatmalıyım
artan susamları da vermeli Salih Amca
öyle bir yemeliyim ki belki de
çocukluğuma doymalıyım

Aylardan mayıs
bende ise hazan
okulumun bahçesinde dolaşıyorum
kim bulabilmiş ki çocukluğunu
heyhat!
ben hala beyhude arıyorum.

Ayşe Ceyhan

Deniz

Çok zaman oldu
tabanlarım sahili dövmeyeli
ve çoktandır martıları selamlamadım
besbelli küsmüşler
cevapsız çığlıklarım
ya da unutmuşlar görüşmeyeli
dalgalar yorgun
demek ki çok
gelip gitmişler
denizim sırt dönüyor
mor halkalar beliriyor zaman zaman
ninnilerimi duymadığından
uyuyamamış anlaşılan

Sahilim
hele bir anlatayım
ne olur dinleyiniz
niye hiç uğramamış
öğrenin Aliye' niz

Güzel bir sabah durakta
sevdiceğim ve ben
gül goncamız Elif
Elif ki ümitlerimiz
ve de oğul balımız Emre'mizden
kısacası düşlerimizden söz ediyorken
hele de Karşıyaka'nın nabzı
gılınca atıyorken
martılar
martılar ve deniz
dinleyiniz
güneşim ansızın yığılıverdi
düşlerimiz kaldıkları yerde dondular
feryadımdan
ölüm bile ürperdi

Ecel ürperdi sesimden
belli ki acıdı
yürek ölmesin yakarışıma
esnaf saf saf katıldı
esnaf ki
her gün selamıyla şenlenir
deniz
bilmez misin ki
Zekeriyya'm geminin uğradığı
her liman
ve her gönülde devleşir
iyilik ve merhamet onun hasında
öyle bir kucak vermiş ki Allah
dünyayı sarar her nasılsa

Martılar martılar

bilmem kaç gece
umut neşterin ucunda
ve ben yoğun bakım odasının kapısında
saatin tunç ciğerinden
duru, tiz ses koptu kavuştu da nidama
zaman zaman boş gözlerle pencere camında
el açtığım duaya katılasınız diye
sizden gelecek bir tık tık bekledim

Şükür ki
güneşim tekleyen kalbine inat
bugün hala ayakta
küsüratı tükettik ama küsmedik hayata
dört elle sarıldık
donan düşlerimizi yeniden ısıttık da

Bu günse sizinle sevincimizi
paylaşmaya geldik
sahilinizde tüm kente
sevdamızı haykırmaya geldik

Martılar
ne duruyorsunuz daha
haydi sevinç çığlıklarımızı paylaşın
deniz
şenliğimiz var
bu kez sana ninni değil
yaşam türküsü dinleteceğiz
balıklar
katılın dansımıza siz de oynasın
bu gün bu sahilde eğleneceğiz

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Fırtına

sebepsiz bir fırtına içimde
alabora oluverir gemim
gençliğim döner
masum bir çocuk ağlar zihnimde
ağlama diyemem
doya doya ağla çocuk
benim yerime de...

Ayşe Ceyhan

Gittin Ya!

Gittin ya kırıldı kolum kanadım
Yerle gök arası büyür de büyür
Yoklar sayfasına yazıldı adım
Yüreğin yarası büyür de büyür

Bir gece yarısı, dörde yirmi var
Yüzün ve anılar, uyutmuyorlar
Niçin daralıyor içim bu kadar?
Kandilin karası büyür de büyür

Ardına takıldım sonsuz bir düşün
Sessizce gelip de beni örtüşün
Kondurup buseyi mahzun gülüşün
Hazin hatırası büyür de büyür

Ayşe Ceyhan

font face='Monotype Corsiva' color='black'size='1'
Dost kalemlerin gönüllerinden geçen dizeler
için teşekkürlerimi sunuyorum.
*****DOST KALEMLERDEN*****

Çaresiz sevdanın ardından koşup
Bu gönlüm ardından gölleri aşıp
Çektiğim hasretin yağmuru taşıp
Yaşların deresi büyür de büyür..... Burhanettin AKDAĞ

Gittin ya döküldü kalbime şiir
Gittin ya hatıran gözümde bir bir.....Mehmet Yaşar GENÇ

Varlığın en büyük ödüdür bana.
Seni bana veren şükür Allah'a.
Var oluşun yeter,benle olmasan;
Varlığın içimde büyür de büyür..... Şükrü Topallar

Gittin ya soldurdun baharlarımı
Viran eyledin sen gönül dağımı
Duymadın figanı ahu zarımı
Hasretin içimde büyür de büyür.....Züleyha özbay Bilgiç

Yokluğun bağırimi kanatır durur
Hasretlik gün be gün derine vurur
Gönül yaralarım azar kudurur
Onulmaz ilaçla büyür de büyür.....Sevilay ŞAHBAZ

Acılar içimde hanlar kurmuşlar,
sancılar yüreğime bıçak vurmuşlar,
her gelen yolcudan seni sormuşlar,

yokluğun içimde büyür de büyür.....Muhsit AKTAŞ

Aklımı yitirip sakı unuttum
Eğlenceyi süsü takı unuttum
Renklerin için de akı unuttum
Libasın karası büyür de büyür.....Şemsettin DERVİŞOĞLU

Bir türlü bilmedim, bu nasıl haldı?
Gözlerim peşine takıldı kaldı,
Ruhum alevlendi, bedenim öldü,
İçimdeki yasin büyür de büyür.....Mehmet NACAR

Gittin ya vurgun yemiş balık gibiyim
Kendimi kaybettim,şaşırmış alık gibiyim
Yoksulluktan üşümüş garip gibiyim
Hasretin içimde büyürde büyür..... İsmet ÖZTÜRK

Aşkı öğrettin ama yoksun yanımda,
Yıllar geçsede dolaşırsın kanımda,
Solmayan gülümsün aşk otağımda,
Yüreğimde sevdan büyürde büyür.....Nurullah MUSLU

Yağmur gibi yağıp sele karıştın
Terk ederek beni ele karıştın
Yaprağımı döken yele karıştın
Zulmünün darası büyürde büyür.....Bekir Urfalı

Ayşe Ceyhan

Halet-i ruhiye'm

gün yeniden doğmakta belki
kim bilir henüz kararmakta
ben zamanı kaybettim
zamansa benim için ağlamakta
bakışlarım
su katılmamış hislerime tercüman
ben gülen ayım
etrafımda pervane yıldızlar
Hani bir sedâ içindeyim
sessiz ve derin
kıskanmalı halimi de yalnızlar...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Hey! Dış Güçler!

Hey! ! ! Yıllar yılı bana dost görünen dış güçler!
Benim bağrım yanıyor, sen kime ağlıyorsun?
Dağlarda Mehmetçğim haince taranıyor!
Benim öfkem kanıyor, sen neyi sarıyorsun?
Ben bu topraklar için, az mı çileler çektim?
Şimdi ruhum acıyor, nasıl vazgeç diyorsun?
Bunca yıl dostum gibi, nağme yaptın sen bana...
Şehit anam ağlıyor, sen kimi kolluyorsun?
Bu vatan evladını, dağda canavar yaptın!
Mehmetim'e sarıyor, başını tutuyorsun!
Dağın tankı tüfeği, zembille mi iniyor?
Senin malın yazıyor, kimi kandırıyorsun!
Bu millet sizler gibi, kaç düvele dayandı.....
Gafil! ! ! Benim ordumu hiçe mi sayıyorsun?
Timsah gözyaşlarına, artık inanmıyorum!
Arslanlarım kükrüyor, şaka mı sanıyorsun! ! !

Dış güçler! Hey! ! ! Dış güçler! Size sesleniyoruz!
Koyduğun engelleri, yıkacak kıracağız...
Şehit kanlarımızı, yerde koymayacağız!
Onun için dağların korkmuyoruz kışından!
Sustuk! Çok sustuk! Yeter! ! ! Artık haykıracağız.....

Ayşe Ceyhan

Hoşgeldin Dost

Her insan ayrı bir muammadır aslında ve sen
İzin verdiği kadar çözersin
Ne çok yaklaştım, dediğin anda
Fersah fersah uzaktasındır
Eremezsın...

Apayrı dünyadır etten kemikten
Ne fırtınalar, poyrazlar eser de
Savrulur...
Devdir dalgaları ruhunun ve sen
Mendireği olamazsın...
Nice fay hattı geçer gönlünden
Ne büyük depremlerle sarsılır
Kaç tel kopar
Ne hasarlar görür direği
Söner ışıkları
Göremezsın...

Bazen pınarları çağlar da
Gönlünden gözüne taşar
Görürsün...
Silebildiğin birkaç damladır
Ya gerisi?
Kurutmak istersin izin vermez
Giremezsın...

Bir ses duyarsın bazen,
Fısıltı
Bittim...
Der gibi
Gün o gün
An o andır dost!
Değil mi ki umut dostun koşuşunda
Yetiş...
Boşa beklemedin bak bunca zaman
Yetiş ki açmıştır kapıları
Lodos ol es!
Erit dona çalan yüreğini
Dalga kıran ol
Devir devirebildiğince
Şımarık dalgaları

Hoş geldin dost!
Dal dalabildiğince sen de
Huzur deryasıdır girdiğin
Geldin ya...

<P>
<EMBED
src='http://www.antoloji.com/siir/media/20/www_antoloji_com_846120_650.mp3'auto
start='true' loop='true'

</P>
<table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
width='100%'></td></tr>

Ayşe Ceyhan

İnadına inadına

Bu gün bir gariplik çöktü içime
yetimlik gibi ne bileyim öylesine...
sarılıvermek geldi ansızın
yaşlıca adamın birine
duruşunu sana benzettim...
seyrettim
inadına inadına

Kış bastırdı iyiden iyiye
bacalar duman dumana
tüten sobamızı hatırladım
koca bir soluk çektim
sen kottun sanki
nefesledim
inadına inadına

Elimde bir file sebze
komşunun kapısını çaldım
uzattım
şaşırdı
güldü
utandı
öyle bir bakış fırlattı ki
sana bakar gibi
sen oldum sanki
sustum
inadına inadına

Ne çok severdin tarhanayı
her sofrada olsun isterdin
sana özel pişirdim bu gün
daldırdım kaşığı
seni içer gibi
saldırdım
inadına inadına

Babaların en kralıydın
bir bakışın yetiverirdi
susar kalırdık arpacı kumrusu gibi
keyfin yerindeyse
değmen neşemize
atlı karıncam olurdun
adam asmaca oynardık seninle
derslerimden, sırlarımdan sorardın bana
kızdırırdın
İnadına inadına

Çiçeklerin vardı senin
ne çok...
sarı papatyalar, erguvanlar
sardunyalar dal dal açardı
şebboy kokar gül kokardı bahçemiz.

sanırdım benden çok seversin onları
koparırdım
inadına inadına

Gittin ya!
bir ben kalmamışım yetim
komşular mahsun
çiçekler neşesiz
boyunlar bükük
kaç senelik matem ki bu
bulutlar kapkara
hıçkırır
inadına inadına

Ayşe Ceyhan

Ötesi Teferruat!

Şey ...abla dedi çocuk
duymadım gerisini
gözleri anlattı daha çok
ruhundaki darbeyi
mavi ve dalgalı gözleri
ötesi teferruat...

iflas...
dedi çocuk
duymadım gerisini
yakışmadı diline
gözleri anlattı daha çok
mavi benekli gözleri
ötesi teferruat...

bayramlık...
dedi çocuk
bana değil
kardeşimin o cici bedenine
kızardı
sustu
sicim sicim yaşlar döküldü
minicik ellerine

mühür...
dedi çocuk
baktı uzun uzun
utandım...
sorgulandım...
bakamadım gözlerine

çocuktu
bayramdı
ötesi teferruat...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Öyle Hasretim ki

Deli bir devrandır başımda dönen
İçim kararıyor yok mu hiç ışık?
Gözyaşım gelmiyor yaş değil inen
Gözlerim düşüyor kanla karışık

Yoksun ya, silindim ben de bu Yer'de
Neden duyulmuyor attığım çığlık
Hani eski günler, dostlarım nerde?
Bir el uzatsalar tutsam azıcık

Bir pencere olsa, maziye baksa
Rüzgar getirse de kokunu duysam
Beyaz güvercinim haber bıraksa
Okusam, sen diye sîneme koysam

Mor bulut olsan da arasan bulsan
Yağmur olup yağsan hiç aralıksız
Hani seller gibi gönlüme dolsan
Yanan yüreciğim sönse apansız

Anılar bulanık, ecelin sinsî
Düşlerin içinden çıkıp da gelsen
Sarılsam, çıldırsa kalbimin sesi
Nasıl da hasretim sana bir bilsen

Ayşe Ceyhan

Özgür Kız

Hesabı yapılmamıştı kaçışlarının
hep katıksız sevdiğinden düşerdi
aşkının ardı sıra yollara
azgın sulara yüzdüğü
ten gemisiyle
nasıl da süzülürdü
aldırmazdı dalgalara

Her defasında buldum sanırdı aradığını
tepeden tırnağa "aşk" oluverirdi
sevinçten coşardı da coşardı

Kalp hırsızlığına giren
sırf anı olsun diye
ilk fırsatta sevişen
çapkın erkeklerdi
ruhunun katilleri
bir bilse!
derdik bütün mahalleli
aldırmazdı
küçücük mekanlarda
büyük düşler kurardı
kural düzen tanımaz
katıksız yaşardı aşkı
duygularını susturmazdı
kaç tür erkeğe kadınlık etse de
satmazdı tenini
sattırmazdı

Ah yavrucak ah
ne de körpe vücudu vardı
gözleri hele gözleri
ne de manalı bakardı
kendine tuzak buğulu...
güldü mü ağız dolusu güler
umarsızca kahkahalar atardı
ağladı mıydı efkarından
masalarda ney ağlar
neyzen ağlardı

Neden ve nereye gitti bilinmez
kaldırımlar bilir gerçek adını
bir zamanlar buralarda
yağmalanmış hırpalanmış ezilmiş
sözüm ona, özgür bir kız yaşardı...

Ayşe Ceyhan

Paylaş Çocuk!

Uyan çocuk!
Bu gün hava güzel
kalk dolaş
fırlat at içinde
ne kadar gam varsa çocuksu
sonra gel paylaş
paylaş her şeyini benimle
neşenden isterim çocuk
gülüşünü ver ilkin
masum bakışlarından almalıyım
hadi yaklaş
çocuk saflığından
koparmalıyım azıcık
akını ver bana n olur kalbinin
düşlerininse pambesini
çıkarsız sevmelerin lazım
umutla bakabilmeliyim uzağa
gözlerini de istiyorum bu yüzden
dur çocuk kaçma!
sakın korkma
azalır sanmayasın sendeki
çoğalır tohum misali
ne mi vereceğim karşılığında
sen bahşedersen güzelliklerini
iyi bir gelecek sunacağım bilki sana
paylaştın mı ne'n varsa benle?
ne çabuk ve cömertçe!
aç kollarını şimdi çocuk
daha aç
gel yaklaş
aydınlık günler var artık
kucaklaş...

Ayşe Ceyhan

Sađanak Bařlar

Ne zaman mažiye dññp de baksam
Solgun yñređimde sađanak bařlar
Gecem sırdař olsa, mehtaba aksam
Solgun yñređimde sađanak bařlar

Her hatıra bir iz yapmış yñzñmde
Silsem canlanıyor dñnler gñzñmde
Geçmiře dñndñđñm sessiz gezimde
Solgun yñređimde sađanak bařlar

Gñlgeler sñzñlñr, gelir yasları
Uzanır sineme, ruhun hisleri
Yaklařırken hñznñn ayak sesleri
Solgun yñređimde sađanak bařlar

Bir kırık aynada bakıp halime
Yılların akları dñřer telime
Bir şeyler takılır dargın dilime
Solgun yñređimde sađanak bařlar

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Sakın Bir Daha Yapma!

Bugün cama çıkmadın
deniz mavisı gözlerin
parlamadı gözlüğünün altından
sıcak bakışların ısıtamadı
içimin zemheri ayazını
gülümseyemedin
göremedim bu yüzden
tatlı gamzeni
okuyamadım dudaklarından
hayırlı işler, deyişini
hissedemedim
dualar edişini ardımdan

ağır ağır yürüdüm
mahsus...
dönüp dönüp baktım
aralanmadı perden
bir an her şey durdu
bilemedim
bir şeyler düştü
sen koptun sanki içimden...

Döndüm
dayanamadım
sor hadi sor! Neden?

Komşum!
Ne olur esirgeme benden
her sabah doğuşunun
nazik kanıtını
böyle şakalar yapma
lütfen
korkutma
Havva Teyzem...

Ayşe Ceyhan

Sen Deniz Bakışım

Sen
güven sokağımın
en nadide köşesi
gönül pınarımınsa
vazgeçilmeyen sesi
Sen
umuda yolculuk
bir vefa bahçesinde
sıcacık bir nefessin
yüreğimin içinde
Sen
deniz bakışım
babam gülüşüm
Ey
zaman yoksulum
akrebi kır gel!
kır ki günü paylaşalım doya doya
sonra dünü yâd edelim
bir salıncak kur
ve salla
uçur daha da
daha da yukarıya
/
Bugün niyeti bozdum bilesin
utanmayacağım...
ne varsa içimde seni anlatan
sevgiden, özlemden yana
mısra mısra kalemim döndüğünce
rüzgar olup gönlüne savuracağım
/
Yürümek istiyorum seninle şimdi
çift geçişi men ettiğin mekandan
"Sevgi Yolu" yapmışlar ismini
değişmiş bu şehir hayli
bakmıyorlar vara yoğa camlardan
mırıldanırken şöyle bir acem faslı
elini omzuma da koyduracağım
sırf kızları kandırmaca can abim
muziplik olsun diye hani
yanağına da bir buse konduracağım...
/
Bir başkadır
Hisar Kalesi'nde gün batımı
türküsünü özlemiş olsa gerek
asmış bağına da sancağını
bak bizi bekliyor gülümseyerek
yorma Döner Gazino'yu yeter
kovalamayı bırak yıkılacak
al dürbünü Tugay'ı seyredelim
biraz sonra düşlerimiz uçacak

/

Şu durak!
garip bir sızıdır içimde kalan...
hatırlar mısın yıllar önce
geliyorum demiştin de
gecikmişti arabam...
sen yeni mezundun fakülteden
girmemiştin henüz bir işe ...
ben yeni bir kavuşma hayaliyle sımsıcaktım
Kütahya'm da zalim soğuk merhaba derken
seni gördüğümde direk dibinde
dokunsalar o an ağlayacaktım...
duraktaki hayalin gelir gözüme
oturur yüreğimin orta yerine
içim kanar, kopar bir şeyler
dökülür can gibi, kardeşlik gibi mi ne?
akar gözyaşlarım süzülür ta içime ...
demiştin neden
kirpiklerin donası bekledin de
girivermedin şuracıkta kahveye?
Bulanmıştı bir anda deniz bakışların
"çay içmeden girilmez ki gülüm! "
saçaklardaki buzlar misali keskin
ruhumun içine inerken sesin
bense hazin manzaraya sebebin
orada öylece kalakalmıştım...
/
Bugün senin de düşlerin gerçek
mutlu bir yuvan da var benim gibi
gel gör ki bir adımlık mesafede
sen emeğin sıkıca yoğrulduğu
nakış nakış çini olduğu yerde
bense ayrı bir hengâme içinde
uygun vuslat zamanları beklerken
yitip gidecek ömrümüz de
heyhat!
doymadık
doyamadan öleceğiz birbirimize...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Sen Gibi Bakmak

Sen sabahıydın umut gününün
gözlerin yediveren çiçeği
uyumuş uyanmışım misali
hayatı anlamaktı senden sonrası
gözlerin değişimin dönüm noktası
ben görememişim ki dünyayı
bakmamışım toprağa senin gibi
hiç parlamadı gözlerim mesela
senin kızılığa bakışın
ve sonbahar yaprağını tutuşun gibi

Her nefeste bir şükürdü gülüşün
sesindeki sevinç bile duaydı
kafesinden uçan kuştı sanki
nankör kalbimin duvarında
yankılandı
yankılandı...

Sol yanımdan geçmişim akar Nihal...
yenilgilerim, boş vermişliğim, koyuvermişliğim
ne eğreti tutunmuşum meğer hayata
ne de kolay pes etmişim her canım yandığında
oysa hiçbirşeyimi sen kadar yitirmedim ki
ben ölüm korkusu nedir hiç bilmedim ki

Şimdi sana bakıyorum gıptayla
hayata dört elle sarılışına
senin gözlerini takıyorum zaman zaman
yeşil, pembe, mavi
öylesine cıvıl cıvıl ki
senin kadar masum
senin kadar dobra olmasa da
gördüm ki
sana benziyor dünya...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Sevdalım

kalemim yazmıyor artık
kelimeler inatta
yüreğim paramparça kırık
çalmıyor eski nağmeler
akıl mı?
firarda...

diyemem!
nasıl derim uluorta
sevdim...
delicesine delirircesine sevdim
duymayıversin alem
bir sen bil
bir de Mevlâ'm bilsin...

sevdayı anlat deme!
anlatamam
kınanırım...
ihtirası aşkı
gönül fısıldar kulağıma
utanırım...

veda mı?
vedadan bahsetme sakın!
git diyemem
hiç gidemem...
sensiz uçmak mı
sevdalım
senin yanında kanatlandı ruhum
seninle deldi kozasını
kabullenemem...

Ayşe Ceyhan

Sıra Sopası

Sıra sopasına çektim
bütün anıları
günahkar günahsız
gücümün yettiğinde
zihnime kuvvet

çocukluğum ağladı
yalvardı
okul yıllarım, pişkin
umarsız
anneliğim kadınlığım mı?
onlar da nasibini aldı...

her biri tabana kuvvet

öfkem geçti
toparladım
sarıldım hepsine
evlat misali mahcup
sokuldular yeniden içime
soluk soluğa
sevine sevine

Ayşe Ceyhan

Sıradan Biri

Ölümün gölgesi çökmüştü çoktan üzerine;
Kendi mezarını da kendisi kazar gibiydi....
İlk günden akbabalar tünemişti tepesine;
Destanlar yazsa da, kendince sıradan biriydi...

Ayşe Ceyhan

Sormayın!

Bir siyah geceydi
düşlerinin katili...
ay ki kör yıllara saklanmıştı
minicik masumun elleri
havada öylece açık kalmıştı
sormayın ona şimdi
aydınlık sabahları
namlular güneşini
gün doğmadan vurdular
yeşeren zümrüt bakışların
umudunu göllere savurdular...

Ayşe Ceyhan

.

Ayşe Ceyhan

Şiirim Sana(Sevgili Züleyha Özbay Bilgiç' in Kaleminden)

Ansızın buldum seni,
Duygularımın en suskun anında..
Beni anlayanların yok olduğu bir zamanda..
Belki de alışık olmadığım bir şiirdin,
İçimi döktüğüm..
Öylesine özgürce ben gibi..
Düşündüm de;
Bir şairin yüreğini ancak bir şair anlarmış..
Mısraların sesinde saklıydım,
Duyguların gölgesinde..
Kalemim hüznü yazarken dostluğa dair,
Sana çıktı yollarım..
O nadide dostluğuna,
İçimi ısıtan gülüşüne
Mavilerinde huzur buldum gözlerinin..
Öyle doğal öyle içtendin ki;
Ta! yüreğini görebiliyordum senin
Bana açtığın,
O tertemiz yüreğini,
Tutunsam sana hiç bırakmasan beni.
Bu hayatın acımasızlığında.,
Tesellim olsan..
Öyle bildim seni ben,
Sen tesellimsin,
Umutlarımın adısın,
Duygularımın mısrası;
Yüreğimin sesisin..
Sen benim çok sevdiğim,
Eşsiz şairimsin..

Züleyha Özbay BİLGİÇ

Ayşe Ceyhan

Topraktan Adamlar

Bir çiğnem buluttum önce
Yıldızların saçlarını tarayan
Güneşi gözlerimde uyuttum
Başıma gelenler yalnızca ondan...

Ateştiler topraktan adamlar
Savurup ite kaka ağılattılar
Aba gibi elleri vardı vuran
Ve siyah kıyıcı bakışları
Tek celsede hayattan koparan...

Gözlerim yok şimdi bilesin
Dişlerim var yerine
Soğuk soğuk ve keskin bakan

Gözlerimi bul bana anne!
Güneşi yeniden yatırmak için...

Göl kuşunun sırtını istiyorum
Ve gölgemi görmek eğilip suda
Haydi bir ninni söyle anne!
Uyumak istiyorum unutmak için
Kaybolmalıyım suya baka baka...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan

Üç Dev Yürek!

Baharın henüz ilk günlerindendi
Minik oğlan ihtiyara söylendi:

Epeydir anamı boşladık nene!
Bekledim rüyama gelmedi yine...
Afalladı koca nene şaşırdı
Ah! Bu oğlanla nasıl yarıştı?
Babaları şehit düşüp cephede
Ne de şanlı gömülmüştü şehirde...
Çocuklar bilemedi ya babayı
Mevlâ' m almasaydı bari anayı

Yavrular! Hadi kalkın hazırlanın
Yolumuz uzundur, çabuk davranın

Damacana ile yola çıktılar
Çocukluk ya, hemencecik bıktılar
Yolda bu kez kız çocuğu dellendi
Ardından gelen neneye seslendi:

Nene! Anam bizi sevmiyor muydu?
Koynumuz dururken dağda uyudu

Pek marazlı kadındı be ananız!
Lakin değil mi ki biz de insanız
Yalan dersem, Allah taş eder beni
İstemedem giydi o da kefeni
Sevmezdim sevmesine ananızı
Velhasıl ararım şimdi cansız...
Yaşasa alırdı bu yükü benden
"Rabbim böyle yazmış, ne gelir elden "

Köydeki koca yokuşu aştılar
Üç dev yürek, mezara yaklaştılar
Anacık baharla kucaklaşmıştı;
İki çiğdem baş ucunda açmıştı.
Minik yavrunun gözleri parladı
Sözler ninenin içini dağladı...

Ağam, anam bize çiçek göndermiş!
Meğer anacığım bizi severmiş!

İki çocuk mezara koşuştular
Ayak ucuna varıp sığıştılar
Ağlaşıp öptü çocuklar toprağı

Neden denemiyor anam kalkmayı?

Deyince yetimler nenelerine
Bir kambur daha çöktü üzerine
Kurumuş pınardan yaşlar boşandı

Etmeyin yavrular, diye yalvardı
Kalkın artık bu gün de kararmakta
Belki de yanmıştır aşım ocakta
Yetimlerim! Artık ağrıdı başım
Bugün darılmıştır şu can yoldaşım
Ona da bıraksaydınız azıcık su
Nasıl çıkarım tekrar bu yokuşu?

Diyerek sırtlandı damacanayı
Yetimler de son kez öptü anayı
Ağırdan ağırdan yola düştüler
Varır varmaz sofraya üşüştüler
Epeyce de yorulmuşlar bu kere
Nene döşekleri yayınca yere
Kavuşmak umuduyla düşlerinde
Ellerinde uyudular çiğdemle...

İhtiyar secdede yalvarıyordu
Şehidimin hakkı için, diyordu

Kocadım...Canımda gözüm yok amma
Mevla' m, başlarından beni de alma!

Ayşe Ceyhan

Yalnız Bırakın

Gülemiyorum
nedense çağlayamıyorum
dinginim...
iyisi mi yalnız bırakın!

Unuttum
nedense bilemiyorum
hatırlarım...
iyisi mi yalnız bırakın!

Susuzum
nedense kanamıyorum.
dipsizim...
iyisi mi yalnız bırakın!

Üzgünüm
nedense ağlayamıyorum.
kırarım...
İyisi mi yalnız bırakın!

Ayşe Ceyhan

Zeliha

Bir köy öğretmeniydi Zeliha
Kuş uçmaz
Kervan geçmez
Kurak gönüllerin rüyası
Ha çıktı
Ha çıkacak derken
Ona vurmuştu
En çetininden
Cehalet savaşının ilk kurası

Bir tufan
Bir tipi
Ayaz...
Nasıl da işledi iliklerine
Oysa yaz günlerinde
İçtiği ayrandan tanırdı ancak
Saldırıyordu karakış arsızca
O ki!
Sırça sarayların narin çocuğu
O ki!
Annesinin nazlı kızı Zeliha

Minikler göründü rengârenk
Cıvıl cıvıl yankılandı sesleri
Isınıverdi bir anda bedeni
Ayazmış,tipiymiş, tufanmış
Umurunda değildi hiçbir engel
Bilgi dolu, hayat dolu
Ve sevgi doluydu
Tıka basa heybesi

Filizler getirdik diyordu analar
Mahzun bakışlarıyla
Senin yüreğin sulak
Ek bunları ucsuz bucaksız
Gönül tarlana
Besle, büyüt engin dağarcığınla
Çürütmeden, incitmeden, ezmeden
Boy boy kök salsınlar yurduma

Sana elmaslar getirdik diyordu
Babalar haşın bakışlarıyla
Yont, işle, ver şeklini
Ustası sensin
Kırmadan
Parçalamadan
Etmeden ziyan
Bil ki bu topraklarda
Beklenen sendin
Işık sendin
Yarın sendin Zeliha

Giydi sabır kaftanını sımsıcak
Okşadı güneş gözlü
Minik nur simaları...
Sundu heybesindekileri
Kucak kucak

Yürüyordu
Kadife tene bürünmüş
Çelik adımlar
Yürüyordu
Dev gibi umutları taşıyan
Yürüyordu
Yılmadan...
Yılmadan...

Ayşe Ceyhan

Ayşe Ceyhan